

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/67/2012
Identifikačné číslo spisu: 2011200382
Dátum vydania rozhodnutia: 09.10.2012
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2012:2011200382.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. C., bytom R., R., zastúpený: JUDr. Peter Peružek, advokát so sídlom Cintorínska 1, Hlohovec, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/227/2900-37421/2011/990271-r zo dňa 04.04.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/16/2011-76 zo dňa 19.07.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/16/2011-76 zo dňa 19. júla 2012 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/227/2900-37421/2011/990271-r zo dňa 04.04.2011, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 647/230/38617/10/Mík zo dňa 07.12.2010, ktorým bol žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2004 v sume 7 905,19 €.

Krajský súd zistil, že žalobca je ženatý a má dve deti, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, je zamestnaný, výška jeho príjmu v rokoch 2011/2012 za obdobie mesiacov október až marec bola od 246,18 € do 307,51 €, nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnutel'ný majetok väčšej hodnoty. Mesačné výdavky žalobcu predstavujú: nájomné vo výške 150 €, cestovné do zamestnania vo výške 80 € a výdavky na lieky vo výške 20 €. Výpisom z obchodného registra mal krajský súd preukázané, že žalobca je konateľom a spoločníkom vo viacerých obchodných spoločnostiach s rôznorodým predmetom činnosti (výroba a montáž ohradového pletiva, sprostredkovateľská a reklamná činnosť, údržba motorových vozidiel a ďalšie). Po preskúmaní osobných a majetkových pomerov žalobcu

krajský súd dospel k záveru, že pomery žalobcu aj s prihliadnutím na výšku súdneho poplatku nie sú natoľko nepriaznivé, aby odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Okolnosti, že žalobca nie je pri svojej podnikateľskej činnosti úspešný a nedosahuje zisk, alebo že v dôsledku neúspešného podnikania v minulosti sa teraz ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, nemôžu byť dôvodmi pre oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože záporný hospodársky výsledok je výsledkom podnikania v súvislosti s podstupovaním rizika v rámci podnikateľskej činnosti. Pomery žalobcu by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov, pokiaľ by sa dostal do ťaživej finančnej situácie z dôvodov, ktoré by neboli v príčinnej súvislosti s jeho podnikaním.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že mu prizná oslobodenie od súdnych poplatkov. Uviedol, že predovšetkým musí uhrádzať potreby dvoch svojich maloletých detí, pretože výdaje na výživu majú prednosť pred akýmkoľvek inými výdajmi. Po odpočítaní uvedených výdavkov mu nezostáva na úhradu súdneho poplatku. Ak mal krajský súd pochybnosti, že má nejaké príjmy resp. materiálne výhody v priamej súvislosti s jeho činnosťou v obchodných spoločnostiach, kde pôsobí ako spoločník resp. ako konateľ, tieto si mohol od žalobcu vyžiadať. Záverom uviedol, že sa snaží zamestnať, postupne utlmuje činnosť obchodných spoločností, pretože na trhu s pletivami (inú reálne činnosť ani nevykonáva) je zložitá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

V citovanom ustanovení sú upravené dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby mohol súd účastníka oslobodiť od súdnych poplatkov. Oslobodenie od súdnych poplatkov musia odôvodňovať pomery účastníka a zároveň nesmie ísť o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri rozhodovaní o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov súd posudzuje pomery žiadateľa, prihliada aj k výške súdneho poplatku, pričom berie do úvahy všetky individuálne okolnosti daného prípadu, aby nedošlo k situácii, že neschopnosťou účastníka konania zaplatiť súdny poplatok dôjde k porušeniu jeho práva v prístupe na súd.

Z obsahu podaní žalobcu a tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania vyplýva, že žalobca je zamestnaný a jeho príjem v mesiacoch október 2011 až marec 2012 bol vo výške 246,18 € až 307,51 € mesačne, je ženatý, manželka má príjem priemerne mesačne vo výške 289 €, má dve nezaopatrované deti, mesačné výdavky súvisiace s bývaním má vo výške 150 €, cestovné do zamestnania vo výške 80 € a výdavky na lieky 20 € mesačne. Žalobca je konateľom a jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti S. s.r.o. so sídlom v H., K., IČO: XX XXX XXX. Spoločnosť ku dňu skúmania majetkových pomerov žalobcu, ani ku dňu rozhodnutia najvyššieho súdu, nebola v likvidácii ani v konkurze. Je evidovaná ako platiteľ DPH, musí preto dosahovať zákonom predpokladaný obrat. Vykonávanie podnikateľskej činnosti predpokladá existenciu prevádzkového finančného kapitálu. Stav žalobcu preto nie je možné hodnotiť ako stav hmotnej núdze, ktorý by mu neumožňoval uhradiť súdny poplatok vo výške 66 EUR.

Z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby je žalobca povinný zaplatiť súdny poplatok 66 EUR podľa Položky 10 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žiadosti žalobcu nie je možné vyhovieť. V predmetnej veci je výška súdneho poplatku 66 € a pri takejto výške súdneho poplatku

možno predpokladať, že žalobca je schopný ho zaplatiť.

Najvyšší súd dôvody uvedené žalobcom v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu nepovažuje za dostatočné na to, aby zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, preto uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/16/2011-76 zo dňa 19.07.2012 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.